

Ukrajina připravovala pro Rusko druhý Beslan, ale nakonec zopakuje osud Richarda III. Rozhovor s Michailem Chazinem

- CZ24 News | 20. března 2024

RUSKO / UKRAJINA: Zatímco Rusové volili prezidenta, ukrajinské ozbrojené síly útočily na ruské území. Ukrajínští diverzanti zasáhli zejména pohraniční oblasti Bělgorodské a Kurské oblasti. Ekonom Michail Chazin řekl serveru Ukraina.ru, proč Ukrajina udělala tak náhlý skok, aby narušila prezidentské volby v Rusku, a co z toho vzešlo.

- Michaille Leonidoviči, v Nedělním přehledu ze 17. března jste uvedl, že poslední útok Ukrajinců během voleb v Rusku byl zaměřen na realizaci beslanského schematu. Vaše předpovědi se poměrně často naplňují, ale odkud se tyto předpoklady vzaly?

- Za prvé, Ukrajina v uplynulém týdnu vyvinula titánské úsilí k prolomení ruských hranic. Zadruhé, operace připomínala tu, kterou 7. října předchozího roku provedl Hamás v Izraeli. Jejím cílem bylo vzít rukojmí.

Ukrajina zahájila svou operaci v místě, kde předtím neprobíhaly žádné vojenské akce a kde žilo mírumilovné obyvatelstvo. Pokud by OSU obsadila 2 – 3 vesnice, získala by ve skutečnosti několik set rukojmích. A mimochodem, to je důvod, proč se tam na vzniku podílejí pseudorusové. Zajímalo by mě, jestli jsou nuceni mluvit i ukrajinsky?

- Co bylo cílem Ukrajiny?

- Cíl je jasný. Jakmile jsou rukojmí zajata, vyvstávají dvě možnosti. Všimněte si, že Ukrajina se tím zbavuje odpovědnosti za osud rukojmích. Říkají, že za to nemůžou – to sami Rusové, divoši, jsou proti Putinovi atd. A my [Ukrajina] to využijeme.

Takže varianta jedna: nabídnou nám jednání, my odmítneme, protože s teroristy se nevyjednává. V tom případě všechna západní média dva tři dny před volbami nebo už v průběhu voleb křičí o krvavém tyranovi Putinovi.

Druhá možnost: pokud budeme souhlasit s jednáním, v tom případě dostaneme ultimátum – zavedení mírových sil zemí NATO na Ukrajinu.

Rád bych upozornil, že přípravy probíhaly několik týdnů před [ruskými volbami]. Macron začal hovořit o zavedení vojsk NATO na Ukrajinu, aniž by zašel do podrobností. A Scholz a další evropští lídři se ho snažili zastavit. Francouzský vůdce se na chvíli odmlčel a pak v těchto rozhovorech opět pokračoval. Z toho usuzuji, že za jeho zády stáli seriózní lidé, kteří zřejmě mohou vydávat rozkazy i v Kyjevě.

Na druhé straně před měsícem začala aktivně vystupovat ruská "mírová strana" (potvrzení o tom najdete na internetu, zejména na Telegramu), která vysvětluje, že je čas se dohodnout. Že Západ je připraven zvážit variantu, kdy si ponecháme, co jsme si vzali, a tak dále.

Je mi jasné, že tato "strana míru" není nezávislou politickou silou, ale součástí západní vojenské mašinérie namířené proti nám.

- Jaké závěry z toho lze vyvodit?

- Za prvé, na rozdíl od izraelské armády, která o útoku Hamásu nevěděla, my jsme o něm s největší pravděpodobností věděli. A nejednalo se o vojenskou rozvědku, ale o strategickou rozvědku. Z toho vyvozují, že máme strategické spojení. To samo o sobě je silným úspěchem našeho politického vedení, včetně vrchního velitele.

Za druhé – věděl vrchní velitel o všech těchto jemnostech? Věnujte pozornost jeho projevu v Gostině Dvoře bezprostředně po volbách. Tam pronesl větu na téma, kdo je svůj a kdo není tak docela svůj. Proč je to důležité? Jde o to, že “strana míru” by v případě úspěchu operace OSU musela subjektivizovat své postavení.

To znamená, že by to někdo musel říci – buď vysoce postavený úředník, nebo některý z prezidentských kandidátů. Nebudu dále zabíhat do podrobností – kdo má uši, uslyší.

Ukrajinci v této operaci využili značnou část toho, co jim zbylo. To znamená, že ti, kdo za nimi stáli, do toho vložili hodně úsilí!

- A čeho by Západ narušováním voleb dosáhl?

- Ve skutečnosti připravovali druhý Beslan. Vzpomeňte si, jak dlouho trvala beslanská tragédie. Představte si, že máme volby a Beslan ve stejnou dobu.

Jejich úkol byl dvojitý. Buď okamžitě zavést vojska na území Ukrajiny a uzavřít problém toho, že nám musí Ukrajinu vydat. Nebo mohli uvést západní veřejné mínění do takového stavu, aby souhlasilo s přímým zapojením NATO do ukrajinského konfliktu.

V obou případech chtěli převzít kontrolu nad tím, co na Ukrajině zbylo.

To se však nepodařilo. A už jen za to by Putin a jeho tým měli být oceněni. Celá tato situace ukazuje, jak těžké to měli ti, kteří volby organizovali a prováděli.

Díky Bohu, díky těm lidem, kteří je organizovali – vše skončilo úspěchem.

Když mi lidé začnou říkat, že existuje kult osobnosti, kult osobnosti... Stalina. Pomník na každém dvoře.

A teď si představte člověka, který otázky rozsahu ohrožení naší státnosti řeší téměř každý týden. Protože nepřítel nespí. Nyní náš nepřítel postupně slábne.

Teď, jak jsem již řekl, máme strategické spojení, kteří zjistili, že v rámci jejich problémů je třeba řešit složitější úkoly než konfrontaci s Ruskem.

K takovým problémům proto docházelo pravidelně. Má-li být za každé takové rozhodnutí v náš prospěch postaven pomník, což je adekvátní, muselo by jich být mnoho.

- Za dva roky vytiskly USA přibližně tolik dolarů jako za předchozích 40 let. Vladimir Putin to uvedl již v roce 2022. Dnes Evropě a USA hrozí deindustrializace. Západ přitom není schopen navrhnout jiný nový model než existenci prostřednictvím emise dolarů. Proč? USA jsou nejsilnější ekonomikou světa, copak nemají žádný nápad?

- Nebudu se pouštět do ekonomických složitostí, ale každý ekonomický systém má nějaké maximální měřítko toho, co může vyprodukovat.

Zhruba řečeno, pokud na zeleninové zahrádce vypěstujete 50, 100 kilogramů nebo dokonce tunu brambor, těžko můžete očekávat úrodu 5 tun. Můžete přidat hnojivo a vyrobit například 1,2 tuny, ale ne 5 tun. To je nemožné.

A teď si představte, že máte určitý počet příbuzných, kteří žijí z tohoto dvora. Zvykli jste si, že každý rok snědí 3 tuny brambor, protože kromě vlastní úrody tajně kupujete někde bokem 2 tuny.

A najednou na nákup těchto 2 tun z nějakého důvodu nemáte prostředky. A lidé mají hlad po svých obvyklých 3 tunách!

Taková je teď situace v USA. Utrácely víc, než vyráběly, a to na úkor světa. A pak se najednou ukázalo, že už nemají zdroje ze světa, aby si je mohly pořídit.

Takže USA se musí vrátit k normální spotřebě.

Průměrný člověk má 100 dolarů denně a vy jste ho naučili utratit 150 dolarů. Když se najednou ukázalo, že mechanismus, který zajišťoval 50 dolarů navíc, se porouchal, lidé začali křičet, kde jsou naše peníze? Přitom v měřítku celé ekonomiky je příběh “každý 50 dolarů” hodně peněz.

V důsledku toho se ukázalo, že [Amerika] nemá peníze na obranu a infrastrukturu. Vlaky vykoлеjují a tak dále.

A aby se s tím dalo něco dělat, je třeba přijmout nějaká opatření. Například odebrat Číně trhy v jihovýchodní Asii, protože jinou možnost [USA] nemají.

To jsem říkal už před 1,5 rokem, ale tehdy nebyla žádná reakce. Později se tato jednoduchá myšlenka dostala do myslí amerických představitelů. Asi před rokem uznali, že ano, jedinou možností je převzít kontrolu nad trhy jihovýchodní Asie.

- Hospodářská situace v Číně nyní není dobrá. Trh s nemovitostmi je v krizi...

- Čína a USA jsou dvě strany jedné mince.

- Mimochodem, ve svých recenzích jste zmínil, že se to všechno děje mimo jiné proto, že Čína rádně nepodpořila Rusko...

- Čína vedla všechny své infrastrukturní projekty přes "Jeden pás, jedna cesta", přes Střední Asii, obcházela Rusko. A to se ukázalo jako chyba.

A já osobně jsem jim to svého času, ještě před covidem, v roce 2019, vysvětlil. Říkal jsem: Chlapi, tohle nemůžete udělat, musíte něco změnit. Oni mě neposlouchali. Omlouvám se za to.

- Většina peněz ruských investorů, které získají po výměně zmrazených aktiv, se vrátí na ruský akciový trh. To je názor náměstka ministra financí Ivana Chebeskova. Znamená to, že Ukrajina nedostane ruských 300 miliard? Co se děje s ruskými penězi?

- Jsem malý specialista na investiční a finanční příběhy, ale přesto makroekonom. Mohu však říci, že všechny [globální] finanční instituce se brání rukama i nohama proti návrhům na konfiskaci ruských aktiv. Protože všichni dobře chápou: dnes [zabaví aktiva] Rusku, zítra někomu jinému a pozítří nějakému Pétovi a Koljovi.

A podle toho se pak bude zacházet s finančními institucemi: jsou to podvodníci! Dali jsme jim peníze a oni si je vzali. Můžete křičet nebo nekřičet "byli jsme donuceni, hoši". Ne, my jsme si uvědomili, že vám peníze dát nemůžeme. Tečka. Finančníkům se to nelíbí.

- Politico 16. března zveřejnilo "5 scénářů pro Rusko během Putinova příštího funkčního období". V posledním z nich a nejpravděpodobnějším ("Dlouhý život prezidenta Putina") se domnívají, že se ruská ekonomika zhorší a kvůli tomu se může stát, že bude obtížné vládnout. Nakolik je tento scénář reálný?

- Upozorňuji, že rozpočtové investice do obrany na přelomu let 2022 a 2023 vedly k hospodářskému růstu a poklesu inflace. Poté v důsledku politiky centrální banky a ministerstva financí inflace vzrostla a hospodářský růst se celkově zastavil.

Z tohoto důvodu mohu říci následující: pokud opustíme liberální politiku centrální banky a ministerstva financí, přejdeme k udržitelnému hospodářskému růstu.

- A to i na pozadí skutečnosti, že se Rusko nyní účastní vojenských operací, které spotřebovávají obrovské zdroje?

- Ekonomika je tak podinvestovaná, že každý rubl investovaný do reálného sektoru vyvolává silný efekt. To je vše.

Pokud jde o válku, myslím, že skončí nejpozději příští rok, blíže k podzimu.

- Proč si to myslíte?

- Nevidím zdroje současného ukrajinského režimu.

- A co pomoc Západu?

- A co Západ? Útoky z minulého týdne z Ukrajiny jsou způsobem, jak vyřešit všechny záležitosti jednou ranou.

Víte, byl takový anglický král, zdaleka ne ten nejhorší, Richard III. Byl to poslední anglický král, který padl v bitvě u Bosworthu (1485). Se skupinou vlastních mužů přepadl nepřátelský tábor, aby zabil Jindřicha Tudora, který se snažil stát králem. Vždycky mě zajímalo: pokud viděl, že se bitva vyvíjí špatně, mohl se stáhnout na sever, kde měl podporu, a pokračovat ve válce tam.

Ale jak jsem pochopil, nedávno mu zemřela milovaná žena, zemřel mu syn, bylo mu 33 let. Jindřich se pro sebe rozhodl, že pokud bude Bůh s ním, pomůže mu. A v posledním boji seskočil z koně a bojoval na nohou.

Takže tady [v případě Ukrajiny] je to naprosto stejné. Poslední útok OSU před týdnem ukazuje, že nemají žádné strategické zdroje. To znamená, že se pokusili o náhlý skok v naději na úspěch.

Domnívám se, že Ukrajina si uvědomila smutek svého selhání večer 17. března, protože poslední útok se odehrál v 16 hodin toho dne. Přikláním se k názoru, že teď budou mít velké problémy.

- Ve svém nedělním přehledu jste zmínil, že nyní, uprostřed svárů na Západě, máme jedinečnou šanci obnovit všechny ztráty, které jsme utrpěli za posledních 30 let, a uspořádat si budoucnost, hlavně nepropásnout tento okamžik. Řekněte nám trochu více o tom, o jaké budoucnosti mluvíme a kolik máme času?

- Když si poslechnete poslední projevy vrchního velitele, nebo se například podíváte na jeho projev v roce 2021, na jeho nedávné projevy v Davosu – tam vytyčuje poněkud konzistentní postoj ke globální ekonomice.

Naprosto podobná situace je nyní. Ano, mluví o jednotlivých prvcích, ale je jasné vidět, že jsou zasazeny do nějakého velkého obrazu – o tom zatím nemluví.

Když si poslechnete vedoucí představitele Evropské unie, Spojeného království, Spojených států a dalších zemí, dokonce i Číny, uvidíte, že takový obraz budoucnosti v hlavě nemají.

To je klíčový bod.

Putin obrázek budoucnosti má. Přikláním se k názoru, že spočívá právě v odmítnutí liberálního modelu a přechodu k hospodářskému růstu.

Z tohoto důvodu je ruský prezident ohledně budoucnosti optimistický. Jeden z klíčových problémů vyřešil v minulém týdnu.

Ano, je třeba hodně pracovat s lidskými zdroji. A hovořil i o tom, že budoucnost Ruska je s elitami, které byly na SVO.

Proč? Jsou negramotní, nevzdělaní. Na tom nezáleží. Oni totiž přesně vědí, kdo je jejich a kdo cizí. A z toho důvodu bude velmi obtížné je oklamat.

Víte, člověka, který pochází z SVO, nějaké “strany míru”, nemůžou oklamat. Jasně chápe – kdo nabízí to a to, je nepřítel.

- Co vy osobně očekáváte od nového funkčního období Vladimira Putina?

- Očekávám vážné změny, především v hospodářské politice a ve změně liberálního týmu. Protože už teď je jasné, že jeho úkolem je za každou cenu zabránit ekonomickému růstu naší země.

AUTOR: Anna Čerkasová

Zpracoval: Vladi/Blog Myšlenky O Čemkoli

[ZDROJ](#)